

DE OUWE TANTES

Het was de gewoonte van mijn Meetje (grootmoeder aan moeder's kant) van 's maandags in de namiddag koffietafel te houden met drie oude dames die ik Tante noemde zonder precies te weten, op één na, hoe zij verwant waren.

Mijn grootmoeder woonde aan de Binnenweg nr. 18 te Ledeberg, in een zeer nederig huisje in den ouwen trant en waar een volwassen man bijna de dakgoot kon bereiken, met gestrekte arm.

Ik liep in die tijd nog op de Gemeenteschool, had de leeftijd van tien jaar nog niet bereikt en had er een gewoonte van gemaakt om na de school even rond te gaan langs de Binnenweg om mijn Tantes en vooral mijn grootmoeder te gaan bezoeken, in de hoop van een beetje drinkgeld te krijgen. Dat moet zoiets geweest zijn van 10 en soms 25 centiemen, met een gaatje in het midden.

Om even terug te komen op mijn tantes, de oudste was Tante Virginie, een zuster van mijn Meetje, een vrouw waarvan men kon zeggen dat zij tot de burgerklasse behoorde. Inderdaad het was een rijzige vrouw, donker gekleed, waarvan ik mij vooral de gouden horloge kan herinneren die in een zakje van haar brede gordel stak. Zij was welstellend, woonde in een eigen huis ergens in de stad samen met haar man, waarvan ik niet kan zeggen dat het een nonkel was, om de goede reden dat ik mij niet kan herinneren dat ik hem ooit ontmoet heb.

De tweede tante was Tante Clarisse, van middelmatige gestalte maar zeer rond langs alle kanten. Zij woonde eveneens in de stad, op een appartement met zicht op de Kemelbrug. Haar man ook nog zo een nonkel die ik weinig of nooit ontmoet heb; was vishandelaar en hield de stand nummer één op de vismarkt aan het Pharaïldeplein (thans in beschaafde taal Veerleplein) aan het meer bekend Gravenkasteel.

Nummer drie was mijn tante Lies, een klein vrouwtje, altijd in een donker kleed en waarvan ik eigenlijk nooit veel heb vernomen. Wat ik wel weet omdat ik er een amateursfototje van heb, is dat zij regelmatig mijn meetje kwam bezoeken. Zij was de kleinste van het gezelschap.

Die koffietafel was een ècht ritueel, de tafel stond ongeveer in het midden van de voorkamer, voor de Leuvense stoof, en kreeg voor de gelegenheid een spierwit tafelkleed, en het koffieservies, dat waarschijnlijk een huwelijkscadeau was en dateerde van de vorige eeuw. Er blijven er nog twee kommekens van over, weliswaar gebarsten, en die wij 's zondags morgen nog gebruiken. Vanaf het binnenkomen was het voor mij een soort geurenfestival van koffie en dat vanaf ik de voordeur openstak.

En dan begon de kusjestournee, eerst de licht geparfumeerde Tante Virginie, dan de zweetrek van Tante Clarisse, en dan de kleine, magere Tante Lies, met een bonbongeur van munt. Mijn Meetje had steeds die frisse geur van een pas gewassen boorling.

Zoete herinneringen aan die Tantes die samen met mijn Meetje verder leven in mijn geheugen, maar vooral in mijn hart.

Jules DUVIVIER
